Р Е Ш Е Н И Е
№ 43131

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова
ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8614** по описа за **2026** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс(АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП С., чрез процесуалния му представител юрк. Е. М., срещу решение № 2017 / 07.06.2026 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 147 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 782478-F766504/05.08.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС на „Дизелор” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушаване разпоредбата на чл. 118, ал. 6 ЗДДС.

В касационната жалба се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Касаторът навежда, че процесното наказателно постановление съдържа всички реквизити, предвидени от законодателя в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Твърди, че въззивният съд не е обсъдил посоченото в наказателното постановление отегчаващо обстоятелство, че нарушението не е единствено. Посочва още, че е безспорно доказано извършването на административното нарушение, описано в НП, както и че е правилно ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание на 09.10.2026 г., чрез процесуалния си представител гл. юрк. Л. И., поддържа

изложеното в касационната жалба и претендира разноски.
Ответната страна – „Дизелор“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител адв. Г. А. от САК, в писмен отговор от 21.07.2026 г., оспорва касационната жалба като неоснователна.Заема позицията, че обжалваното решение на СРС е правилно – постановено при спазването на процесуалния и материалния закон, както и в съответствие със събраните по делото писмени и гласни доказателства. Твърди, че не може да изложи отговор на касационната жалба по същество, тъй като, според него, тя не съдържа основанието, на което касаторът оспорва решението на въззивния съд. Моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира разноски.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, като счита решението на СРС за основателно и законосъобразно.
В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК/.
От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, прие за установено следното: касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок за оспорване, от процесуално легитимиран субект, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна.
В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 26.02.2024 г била извършена проверка от служители в ЦУ на НАП в търговски обект: бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], №4, стопанисвана от „Дизелор" ЕООД.При проверката в обекта е установено, че има въведена в експлоатация електрона система с фискална памет , модел "DYFUS II" с ФПр. DATECS FP-800. С индивидуален номер на ФУ е DF000193, ФП № 60000193 и потвърждение за изградена дистанционна връзка с НАП № 4675919/29.11.2023 г. Като от одобрен тип се използвала нивомерна измервателна система за обем на течни горива с магнитострикционна сонда тип: ACCU ROHE Gbigl5 и ДР№ Р-4921. Съгласно изведена справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво било установено , че на 29.09.2023г. било получено дизелово гориво в резервоар 3 с АДД № 0000000008079841/29.09.2022г. В 21:50 ч. нивомерната система отчела вливане на 6371 литра газьол, за които лицето не е въвело документ за доставка. За тези обстоятелства и за извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка , в който били отразени констатациите и бил връчен на представител на дружеството.
Предвид направените в хода на проверката констатации, на 15.10.2019 г. св. П. К. В. -инспектор по приходите в ЦУ на НАП - С., съставил АУАН № F766504 от 08.05.2024 г. срещу жалбоподателя, като квалифицирал нарушението по чл. 118, ал. 6 ЗДДС.
Въз основа на така съставения акт на 05.08.2024. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на " ДИЗЕЛОР” ЕООД на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС.
С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че приходната администрация е разполагала с данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в стопанисвания от дружеството търговски обект, поради което неправилно е била

ангажирана административно -наказателната отговорност на дружеството -жалбоподател за извършено нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.
При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които правилно е анализирал. Решението на съда е мотивирано с недоказаност на нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка, но без да е налице нарушение на изискванията на ЗДДС.
Разпоредба на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС въвежда задължение за всяко лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект да предава по дистанционна връзка с НАП и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Не е спорно по делото, че в проверения търговски обект е имало монтирана и използвана нивомерна измервателна система за предаване на данни по дистанционна връзка с НАП, даващи възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта, както и не е спорно, че намиращата се в бензиностанцията нивомерна система е била работеща. Никоя от страните не е оспорила и факта, че намиращото се в обекта фискално устройство е било свързано и въведено в експлоатация, както и че е подавало непрекъснато автоматично данни към приходната агенция. От последното е направен извод, че провереното дружество е изпълнило вмененото му с чл. 118, ал. 6 от ЗДДС задължение. При така събраната доказателствена съвкупност, а и от твърденията на АНО, категорично е установено наличието на подадени данни от фискалната система на документите за получено гориво и подаването на данни от нивомерната система в обекта, т. е. че търговецът не е извършил нарушение на посочената разпоредба.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.
Настоящият касационен състав, намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, при надлежното му сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.
Същото е и правилно. Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Противно на изложеното от касатора, въззивният съд е направил изводите си след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност.
Настоящата касационна инстанция напълно споделя направените от него правни изводи и счита, че не следва да ги преповтаря.
Мотивиран от всичко гореизложено настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, правилно и обосновано.
При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрал е необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото и в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата и направените от него изводи, които настоящият касационен състав изцяло споделя.
Неоснователно е оплакването на касатора, че въззивният съд не е обсъдил посоченото в наказателното постановление отегчаващо обстоятелство, че нарушението не е единствено. Съдът

е приел, че в процесния случай изобщо не е извършено нарушение. Следователно, не е необходимо да обсъжда дали са налице предхождащи нарушения на изискванията на ЗДДС, тъй като това няма да е от значение за определяне на размера на административното наказание(тъй като такова не следва да бъде налагано, защото дружеството не е извършило административно нарушение).
Въз основа на гореизложеното и след извършената проверка по реда на чл. 218 от АПК настоящият касационен счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК то следва да бъде оставено в сила. С оглед горните съображения, оплакванията в касационната жалба са неоснователни. Наказателното постановление е незаконосъобразно. Решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.
Предвид изхода на спора, на ответника по касация се дължат разноски. Претендират се разноски за адвокатски хонорар в размер на 300(триста) евро / 586,75 (петстотин осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки) за касационната инстанция. На основание чл.63д от ЗАНН, на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски- заплатено адвокатско възнаграждение в размер на по 300 евро / 586,75 лв. за касационната инстанция, съобразно представения договор за правна помощ. Липсва основание за намаляване на размера на заплатеното възнаграждение, което не се явява прекомерно предвид осъществената защита.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,
Р Е Ш И:
ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2017/07.06.2026 г., постановено по АНД 5925/2025 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 147 състав.
ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, ЕИК[ЕИК] да заплати на „Дизелор“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. В. А., сумата от 300 (триста) евро / 586,75 (петстотин осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки) за адвокатско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.